

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.092/2025/5.

A felperesek:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda; ügyintéző: Dr. Kiss M. Tibor ügyvéd

(Cím4)

Az alperes:

Alperes1

(cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím6)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 26.P.20.106/2025/5. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes 6., alperes 7.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alábbi szövegrészt a helyreigazító közleményből mellőzi:

„A valóság ezzel szemben az, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályok és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban járó pénzübeni juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügy gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt és jelenleg sincs folyamatban”.

Az alperes által a felperesnek az elsőfokú ítéletben írt módon fizetendő perköltség összegét 1.297.977 (egymillió-kétszázkilencvenhétezer-kilencszázhetvenhét) forintba felemeli.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 897.896 (nyolcszázkilencvenhétezer-nyolcszázkilencvenhat) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az állam javára a felperes 9.600 (kilencezerhatszáz), az alperes 103.863 (százharromezer-nyolcszázhatvanhárom) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket megfizetni az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 illetékbevételei számlájára a jelen ítélet meghozatalától számított 60 napon belül.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy az illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét/adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2017. és 2022. január vége között a Bizottság1 (a továbbiakban: Bizottság1) elnöke volt. Ebben az időszakban a Bizottság1 elnöksége által meghatározott tiszteletdíjban, továbbá külföldi utazások esetén költségtérítésben részesült.

[2] Az alperes szerkeszti a www.alperesi-hirportal.hu internetes hírportált, mely Vármegye1 legnagyobb online hírportálja.

[3] Ezen az internetes oldalon 2025. február 21-én „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (videó)” című cikk jelent meg, amelynek bevezetője (lead) szerint „Felperes1, a Bizottság1 (Bizottság1) egykori elnöke összesen 125,68 millió forintot vett ki a szervezet kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel, és extra járulékokkal – írja a Hírműsor1.” A cikk szerint a felperes nem csak megbukott, hanem nyereszkeskedett is a Bizottság1 élén. A Hírműsor1 videóriportjában felhívták a figyelmet arra, hogy ő volt az egyetlen elnök, aki felvette milliós fizetését; a korábbi és későbbi vezetők, például elnök1 és elnök2 külön díjazás nélkül vezették a Bizottság1-ot. A felperes ezzel ellentétesen évről évre csaknem megduplázta a fizetését, ezen kívül napidíjakból csaknem 9 millió forintot szedett össze, emellé pedig különböző juttatásokat is kiutalt magának. 2017 és 2022 között vezette a Bizottság1-ot, és ez idő alatt a szervezet forrásait a saját előnyére fordította. Fizetése és juttatásai folyamatosan nőttek, emberei pedig ugyancsak jól jártak, miközben a magyar sport támogatása háttérbe szorult. A pénzügyi trükközések miatt végül vállalatnak lett a helyzete, és kénytelen volt távozni. A felperes nem tanult a bukásból: legutóbb a Párt1 kongresszusán szólalt fel, mint „szakértő”, ahol kijelentette, hogy ismét képviselné a magyar sportot, így keres most újabb lehetőséget magának a közéletben. A cikkbe beágyazásra került a TVcsatorna1 Hírműsor1 műsorának az a részlete, amelyre az alperes közlésében hivatkozott.

[4] A felperes 2025. március 19-én ajánlott küldeményként postára adott, és az alperes részéről 2025. március 24-én kézhez vett levelében sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő. Kérte annak megjelentetését, hogy az írás a valóságot hamis színben feltüntetve utal arra, hogy a Bizottság1 egykori elnökeként 125,68 millió forint közpénzt tüntetett el, vett ki a szervezet kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járulékokkal, másrészt pedig az alperes valótlanul híresztelte, hogy 125,65 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségterítés formájában megillette. Kérte annak közlését is, hogy a valóság ezzel szemben az, hogy a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályokkal és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban álló, neki járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt, és jelenleg sincs folyamatban.

[5] Az alperes a sajtó-helyreigazítás iránti kérelemnek nem tett eleget.

[6] A felperes kereseti kérelmében kérte az alperes kötelezését a következő tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére:

„A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségterítés formájában megillette.

A valóság ezzel szemben az, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályokkal és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban álló, neki járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntető eljárás nem volt, s jelenleg sincs folyamatban.”

Kérte, hogy a helyreigazító közlemény a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a www.alperesi.hirportal.hu oldalon a cikk megjelenési helyén, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon jelenjék meg, azzal, hogy az alperes öt napon belül a közleményt a www.alperesi.hirportal.hu internetes portál főoldalán kommentár nélkül tegye közzé, egyidejűleg pedig ennek szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 21-ei, „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (video)” című cikket, és annak címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább harminc napig.

[7] Az érvényesíteni kívánt jog tekintetében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdéseire, 4. § (3) bekezdésére és 10. §-ára hivatkozott. Állítása szerint a per tárgyát képező írás több valótlan tényállítást tartalmaz. A közlés egyértelmű célja negatív színben feltüntetése, lejáratása, vele szemben karaktergyilkosság végrehajtása volt. Az írás valótlan tényállításként közölte róla, hogy a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el; ezzel a cikk egyértelműen arra utalt, hogy súlyosan megszegte a közpénzekkel gazdálkodás felelős szabályait, jogellenes magatartást tanúsított, kifejezetten bűncselekményt követett el, azaz meg nem engedett módon közpénzt tüntetett el. A cikk címében megjelenő valótlan tényállítást igyekszik alátámasztani az írásban, hogy összesen 125,68 millió forintot vett ki a Bizottság1 kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel; trükkös fizetésemelésekkel, extra járulékokkal nyereszkedett, és évről évre csaknem megduplázta a fizetését. Ehhez képest a valóság az, hogy részére tiszteletdíjként, utazási költségtérítésként járt ötéves elnöksége időtartama alatt valamennyi kifizetés, melyek a jogszabályok rendelkezésein, illetőleg a Bizottság1 elnökségének határozatain alapultak. Kiemelte, az alperes nem véleményt fogalmazott meg, hanem tényt állított akkor, amikor a cikk címében a közpénzek eltüntetését állította. E kifejezés a magyar nyelvben egyértelműen a sikkasztás, jogtalan eltulajdonítás szinonimájának felel meg, melyből egy átlagolvasó csak arra következtethet, hogy bűncselekmény útján szerezte meg ezeket az összegeket. Ezzel szemben őt a Bizottság1 elnökeként megillető díjazást a Bizottság1 elnöksége ellenszavazat nélkül, az ő egyedüli tartózkodása mellett állapította meg, és ezt a határozatot nem támadta meg senki.

[8] A felperes kérte az alperes per költségében marasztalását is. Az ügyvédi munkadíj mértékét a megkötött megállapodásra hivatkozással 160 EUR + ÁFA/óra díjjal és 16 órával számolva számította fel.

[9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette: azzal, hogy politikai közszereplést vállalt, a felperesnek tűrési kötelezettsége van. Felszólalt a Párt1 2025. február 15-ei kongresszusán, majd több médiumnak adott interjút, és bemutatta politikai ambícióit. A Kúria, az Alkotmánybíróság, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata abba az irányba mutat, hogy a politikai viták keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása önmagában nem történhet a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával, azaz nem

szorítkozhat a vizsgált kifejezés szó szerinti tartalmának értékelésére. Azt kell figyelembe venni, hogy az érintett kijelentés milyen valódi jelentést hordoz. Az a következtetés vonható le, hogy a közpénzek eltüntetésének állítása nem tényállítás, hanem közügyben kifejezett véleménynyilvánítás, melynek kellő ténybeli alapja van, mégpedig az, hogy a cikkbe ágyazott televíziós riport bemutatta, a felperes miként jutott a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzhez. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett közlés az újságíró felháborodását mutatta be, és a cikk tartalmában sehol nem állítja azt, hogy a felperes bűncselekményt követett volna el. Az olvasók tudomására kizárólag azt hozta, hogy fizetése elnöki tisztsége alatt radikálisan, több, mint a duplájára emelkedett. Az olvasóknak lehetőségük van annak megítélésére, hogy e következtetés levonására a logika szabályainak megfelelően, okszerűen került-e sor.

[10] Az alperes arra is utalt, hogy a sérelmezett közlés nem kelt hamis látszatot, ugyanis semmilyen módon nem utal a felperes törvénysértésére. Nem állította, hogy tisztségéből fakadóan a megnevezett jogcímeken a 125 millió összeg a felperesnek ne járt volna. Hivatkozott végül arra, hogy a valóságközlés a kereset alapossága esetén sem indokolt.

[11] Az alperes kérte a felperes perköltségben marasztalását is. Hivatkozott a közte és jogi képviselője között 2025. április 1-jén létrejött megbízási szerződésre. Nyolc ügyvédi munkaóra alapulvételével 65.000 + ÁFA/óra díjat számított fel.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a www.alperesi.hirportal.hu portálon 2025. február 21-én „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (videó)” címmel megjelent cikk miatt a portálon 24 órán keresztül önálló hírként a főoldalon „Helyreigazítás 'A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (videó)' című cikk miatt” szövegezéssel jelenjen meg cím, illetve a cikk elérhetőségi helyén a cím alatt, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: a 2025. február 21-én 'A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (videó)' címmel megjelent cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el,

ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, amit őt a 2017-2022 januári időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségterítés formájában megillette.

A valóság ezzel szemben az, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályokkal és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügy gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt és jelenleg sincs folyamatban”.

Kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 479.694 forint perköltséget, továbbá az állam javára 31.500 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[13] Határozatának indokolásában felhívta a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdéseit, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdéseit, 496. § (1) bekezdését, s rögzítette: abban kellett állást foglalni, a sérelmezett közlés véleménynyilvánításnak tekintendő-e.

[14] Kifejtette: a sajtószabadság a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás garanciája; a tájékoztatás a közvélemény információs érdekét szolgálja. Politikai vitákban a tényállításokra vonatkozó jogszerűtlenség megállapíthatósága kapcsán csupán szűk körben van lehetőség megengedőbb teszt alkalmazására. Annak vonatkozásában ugyanakkor, hogy valamely kijelentés, tényállítás vagy véleménynyilvánítás, az ún. bizonyíthatósági tesztet kell alapul venni. Az a közlés, melynek valósága/valótlanága bizonyítható, tény, amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az vélemény. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalására, mely szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, s az értékelésnél figyelemmel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Mindemellett irányadó, hogy sajtó-helyreigazítási perben a sajtószerv a valótlan tényállítás híresztelése miatt felelősségét arra hivatkozással, hogy mástól származó információt közölt, nem háríthatja el.

[15] A törvényszék álláspontja szerint a sérelmezett cikk egyértelműen valós Hírműsor1et tüntet fel hamis színben. A „nyerészkedés” kifejezés a közpénzek eltüntetésére utal, továbbá arra, hogy a felperes fizetését „trükkös módszerekkel” emelték, és „extra járulékokat” vonzott magához, valamint részesítette a tagokat. Azok a fordulatok, hogy a felperes a Bizottság1 elnökeként „trükközések miatt végül vállalhatatlan lett”, illetőleg „kénytelen volt távozni”, nem hagynak kétséget az átlagolvasóban, hogy nem megengedhető módszerekkel jutott hozzá különböző kifizetésekhez, ráadásul ennek következményei voltak, végül posztjáról távoznia kellett. E megfogalmazást nem ellensúlyozza, hogy minden kifizetés jogszerű volt, miként az sem, hogy a Hírműsor1 videóját ágyazták a cikkbe, tekintettel arra, hogy csak azokat a részeket emelték ki, amelyek az alperes által sugalmazott felperesi jogellenes magatartás alátámasztásához szolgáló narratívát erősítik. A közlésben arra semmit nem utal, hogy az alperes véleményt nyilvánítana, ha csak abban az értelemben nem, hogy preconcepciója, sugalmazása alapján a jogellenes eszközökkel jelentős jövedelemhez jutó felperesről negatívan nyilatkozik, amikor újabb politikai szerepvállalását is említi. Valós Hírműsor1et hamis színben feltüntetve közvetített a felperesről negatív képet.

[16] Kétségtelen, hogy a felperes politikai közszereplő, akinek türési kötelezettsége egy átlagemberhez képest szélesebb, azonban a valótlan tényállítások, illetve Hírműsor1 hamis színben feltüntetésének türésére még e minőségében sem köteles.

[17] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kért helyreigazító közlemény valós Hírműsor1 közzétételére vonatkozó része nem haladja meg azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol. Éppen azért, mert az alperes valós Hírműsor1et tüntetett fel hamis színben, szükséges annak rögzítése, hogy ezekhez a kifizetésekhez a felperes jogszerűen jutott hozzá, ezzel kapcsolatban őt semmilyen hátrány nem érte, vizsgálat ellene nem indult.

[18] A törvényszék a felperes perköltség igényét akként mérsékelte, hogy hat munkaóra felszámítását tartotta indokoltnak. Hivatkozott a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdésének a) pontjára és (5) bekezdésére, továbbá a Kúria Pfv.II.20.087/2023/6. számú ítéletére, mely utóbbi szerint a felek közötti szabad megállapodás korláta, hogy a kikötött ügyvédi munkadíj bíróság általi mérséklésére csak kivételes esetben van lehetőség, nevezetesen akkor, ha a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj aránytalan. Az adott esetben a 16 óra felszámított munkaóra a kifejtett ügyvédi tevékenységgel nem volt arányban álló.

[19] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett.

[20] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a keresetet elutasítását, másodlagosan pedig a helyreigazító közleményből a valóságközlés mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[21] Kifejtette, hogy a sérelmezett közlés közügyben kifejezett véleménynyilvánításként értékelendő, amely miatt sajtóhelyreigazításnak nincs helye; így az ítélet sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését. Aktuális közéleti (politikai) vitához kapcsolódó, kellő ténybeli alapon nyugvó politikai véleményt tett. Az írás a felperesnek azt a magatartását kritizálja, hogy míg a Bizottság1 cikkben említett más elnökei a tiszteletdíjukról „lemondással” a Bizottság1, és ez által az adófizetők zsebében hagytak igen jelentős összeget, addig a felperes elnöksége alatt az adófizetők terhére 100 millió forintot meghaladó összegű forráshoz jutott. Tulajdonképpen a felperes volt az úttörője az elnöki tiszteletdíj igénybevételének. A cikk címét és tartalmát képező közléseket összefüggésükben értékelve az a következtetés vonható le, hogy az újságíró nem önálló tényállításként, hanem véleményként adta elő, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A „közpénz eltüntetése” kifejezés valóban értékelhető jogszerűtlen, akár bűncselekmény gyanúját felvető fordulatként is, de nem ez az egyetlen, a közgondolkodásban előforduló értelmezési lehetőség, hanem a közcél megvalósulását eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti. A cikkben megjelenített vélemény szerint a felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem inkább a felperes magánérdekének biztosítását szolgálta, összevetve a Bizottság1 más elnökeivel. Az írás lényegében azt a kritikát fejezte ki túlzó, de a valósághoz köthető formában, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód is létezik a Bizottság1 pénzei kapcsán, ha annak elnöke nem él a tiszteletdíj felvételének lehetőségével. Márpedig a véleménynyilvánítás keretei között egyértelműen kritizálható az a tény, hogy a felperes igényt tartott a részére egyébként szabályszerűen megállapított juttatásokra, s nem mondott le a tiszteletdíj iránti igény érvényesítésének lehetőségéről, ahogyan azt más elnökök tették.

[22] Az alperes hangsúlyozta, hogy a sajtó mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. Alkotmányosan azt kell vizsgálni, az adott közlésnek van-e bármilyen köze egy adott közéleti vitához, közszerepléshez; amennyiben van köze, úgy csak kivételesen igazolható a sajtó véleménynyilvánítási szabadságának korlátozása. Ennek kapcsán el kell választani a tényállítást az értéktételestől.

[23] Az a körülmény önmagában, hogy a felperes az őt érintő közlések tartalmát magára sérelmesnek tartja, nem teszi megállapíthatóvá a személyét érintő jogsérelmek bekövetkezését. Az újságíró értékítéletével a társadalmat is megosztó közéleti vitához kapcsolódó véleményét fogalmazta meg, amely ekként a véleményszabadság oltalma alatt áll. Az Alkotmánybíróság által felállított mérce szerint a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyektől, a véleményszabadság alkotmányos oltalmát attól függetlenül élvezik, hogy helyesek vagy helytelenek, tetszők vagy nem tetszők, egyes megítélések szerint értékes, vagy éppen értéktelen gondolatokat tartalmaznak. A „tüntetett el” kifejezés a magyar köznyelvben nem kizárólag, sőt, nem elsősorban a büntetőjogi értelemben vett sikkasztás vagy egyéb szolgáltatások szinonimájaként használatos. Az adott esetben ennek használatával a szerző erkölcsi bírálatot juttatott kifejezésre. Az újságíró álláspontja szerint bár a felperes magatartása feddhetetlen, de ellentétes a magyar sport legnemesebb és legjelentősebb szervezetének hagyományaival, ezáltal a társadalmi elvárásokkal, azaz morális alapon megkérdőjelezhető. A közlés lényegi mondandóját az adta, hogy ugyanezt a tisztséget más elnökök közpénz igénybevétele nélkül, a felperes viszont jelentős közpénzt igénybe véve látta el. Az, hogy ez erkölcsös-e, értékítélet, ugyanis nem verifikálható vagy cáfolható tény.

[24] Az alperes álláspontja szerint a sérelmezett közlés nem keltett hamis látszatot. A Kúria gyakorlata szerint a Hírműsor1 egyoldalú, megtevesztésre alkalmas vagy önkényes módon csoportosítása, egymás mellé helyezése akkor valósítja meg azok hamis színben feltüntetését, ha ezzel tartalmuk megváltozik. Önmagában nem valósítja meg a való Hírműsor1 hamis színben való feltüntetését az, hogy a való Hírműsor1 között az olvasó esetlegesen a cikk tartalmán túlmutató összefüggést vélhet. A sajtószabadság érvényesülésének fontos része, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott Hírműsor1ből, adatokból következtetéseket vonjon le, erről kifejtse véleményét. Közügyek esetében a véleménynyilvánítási szabadság lehetőségei még az átlagosnál is tágabbak, és személyiségi jogsértés csak akkor állapítható meg, ha a közlés valós tényalap nélkül, pusztán lejárató szándékkal történik. Az, hogy az írás mit sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet.

[25] Az a közlés, hogy a felperes közpénzt tüntetett el, nem keltette annak hamis látszatát, hogy a felperes törvénytelen eszközökhöz folyamodott, azaz bűncselekményt követett el. A cikk közvetve sem utal arra, hogy a felperesnek törvénytelen eszközökre lett volna szüksége ahhoz, hogy közpénzt vegyen igénybe a Bizottság1-on keresztül. Nem állította, és egyértelmű, még csak közvetve sem hivatkozott arra, hogy a felperesnek törvénytelen eszközökre lett volna szüksége ahhoz, hogy a Bizottság1-on keresztül közpénzt vegyen igénybe.

[26] Nem állnak fenn tehát a hamis látszat keltése megállapíthatóságának a következetes joggyakorlatban kimunkált feltételei. Az olvasóknak a cikkben felsorolt Hírműsor1, valamint az abba ágyazott vita alapján egyértelműen lehetőségük van annak eldöntésére, egyetértenek-e az újságíró markáns véleményével, avagy sem. Az, hogy az átlagolvasó, vagy adott esetben a cikket olvasó felperes az elé tárt Hírműsor1ből milyen következtetésre jut, nem a sajtó felelőssége; az egyéni értékítélet sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet. A szerkesztői szabadság alapelve szerint a sajtótermék tartalmának meghatározása szabad, azt pedig az újságíró szabadon döntheti el, egy adott témát hogyan és milyen eszközökkel dolgoz fel, mire helyezi a hangsúlyt, mit emel ki. Ez a szabadság közügyet,

közpénzt, közszolgáltatást érintő cikk esetében magasabb szintű oltalmat, alaptörvényi védelmet élvez.

[27] Az alperes kiemelte azt is, hogy a kereset megítélése szempontjából a felperes személyének kiemelt szerepe van. Ő, mint a Bizottság1 volt elnöke és mint olimpikon közszereplőnek minősül, ezért fokozott tűrési kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények, megállapítások kapcsán. Emellett nyílt politikai közszereplést is vállalt azzal, hogy a Párt1 2025. február 15-ei kongresszusán felszólalt, majd hosszú interjút adott több médianak is, s nagyívű politikai ambícióit taglalta.

[28] Az alperes álláspontja szerint nem lett volna kötelezhető a való Hírműsor1 közlésére. A Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalása alapján ugyanis nem kötelezhető a sajtó olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. A felperes által kért helyreigazító közlemény valós közzétételére vonatkozó része meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol. A Kúria Pfv.IV.20.252/20221/4. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.095/2010/3. és 2.Pf.20.662/2021/4. számú ítéleteire hivatkozással állította, csupán akkor szükséges és indokolt a valóság feltüntetése, amennyiben az az átlagolvasó számára a valóság félre nem érthető megértéséhez elengedhetetlen. A valósággként közölni kért szöveg a sérelmezett tényállítás helyreigazításához szükségtelen, ugyanis a helyreigazító közlemény maga a valótlan tény tartalmazza, s annak megjelenítésével az olvasók megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak.

[29] Az alperes kérte a felperes másodfokú perköltségben marasztalását, azzal, hogy a fellebbezés elkészítésére jogi képviselője őt ügyvédi munkaórát fordított.

[30] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását úgy kérte, hogy az ítéltábla az alperest terhelő perköltség összegét 479.694 forintról 1.297.977 forintra, azaz további 818.283 forinttal emelje fel.

[31] Kiemelte, hogy az alperes az általa felszámított perköltség mérséklését nem indítványozta, ezért az ügyvédi munkadíj mérséklésének nem volt helye. A R. 4. § (2) bekezdése szerint a 2. § (1) bekezdése alapján megállapítandó munkadíj összege 50 százaléknál nagyobb mértékben egyébként sem mérsékelhető, kivéve, ha az kirívóan eltúlzott és ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel. Mindemellett a tizenhat felszámított munkaóra reális. Nem állapítható meg az ítéletből, hogy jogi képviselőjének mely tevékenysége kapcsán mérsékelte az ügyvédi munkadíjat; csupán feltehető, hogy a keresetlevél benyújtásáig terjedő tevékenységért felszámított tizenkettő munkaórát mérsékelte két munkaórára. Kiemelte azt is, hogy a perbeli jogi képviseleti tevékenység vizsgálata Hírműsor1-en és más körülményeken alapulhat, és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelését jelentheti csak, melynek objektív szempontja, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelel, a tárgyalásokon részt vesz, a pervitelhez szükséges periratokat elkészíti, a határidőket betartja, az ügyfele jogi képviseletét az eljárási jognak megfelelően ellátja. Emellett – miként azt a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensképes ítéletében kimondta – az ügyvédi költség része az ügyfélkapcsolati időtartam is, másrészt pedig a

munkabér nem az ügyvéd nettó jövedelme. A R. 4. § (1) bekezdése szerint a bíróságnak döntését részletesen kellett volna indokolnia, amit nem tett meg.

[32] A felperes az alperesi fellebbezésre tett ellenkérelmében a fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[33] Kiemelte: az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan közlést, és az véleménynyilvánításként értékelendő, továbbá, hogy a sérelmezett közlés nem kelt hamis látszatot, őt fokozott türeli kötelezettség terheli, végül arra is, hogy a törvényszék megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését és az Smtv. 12. § (2) bekezdését.

[34] A felperes szerint a per tárgyát képező kijelentés, hogy 125 millió forint közpénzt tüntetett el a Bizottság elnökeként, sem véleményként, sem Hírműsorlából levont következtetesként nem értékelhető. Az „eltüntetés” egyértelműen tényállítást, ráadásul negatív, kifejezetten bűncselekményre utaló kifejezés, melynek valóságtartalma egyértelműen bizonyítható. Az átlagolvasó e kifejezés hallatán nyilvánvalóan és egyértelműen elsődlegesen arra gondol, hogy jogtalan módon, meg nem engedett eszközökkel, jogszabályba ütközően, akár bűncselekményt elkövetve jutott hozzá az érintett olyan pénzösszeghez, amelyhez nem lett volna joga. A sérelmezett kijelentés arra utal, hogy a Bizottság elnökeként rábízott összeget nem kezelte megfelelően, s tüntetett el közpénznek minősülő, százmilliós nagyságrendű összeget. Az alperes a cikk címében megváltoztatta az abban foglaltak tényleges tartalmát, és azokkal ellentétben jogellenes pénzeltüntetésre, tulajdonképpen sikkasztásra, hűtlen vagy hanyag kezelésre utalva tett valótlan tényállítást, lejáratási szándékkal.

[35] Megjegyezte, hogy a Bizottság bevételeinek ötöde származik csupán közpénzből, de attól függetlenül is, közpénz-e azon összeg forrása, amely részére tiszteletdíjként és költségterítésként megfizetésre került, az annak a Bizottság elnökeként eltüntetésére utaló kifejezés kifejezetten valótlan tartalmú, az objektív Hírműsorlakkal ellentétes. Az alperes újságírója tehát nem azt a magatartását kritizálta, hogy a Bizottság korábbi, és az őt követő elnöke az adófizetők zsebében hagytak igen jelentős összegeket, hanem kifejezetten a közpénz jogellenes eltüntetésére utaló kijelentést tett.

[36] Megalapozatlan az alperesnek az az előadása is, hogy a sérelmezett közlés egy politikai vélemény, és aktuális közéleti, politikához kapcsolódik. Ezzel szemben a közlést az újságíró kifejezetten civil tevékenységéhez, a Bizottság-ban betöltött vezető tisztségéhez kapcsolódóan fogalmazta meg, másrészt pedig nem is aktuális témához kapcsolódott.

[37] Téves az alperesnek az az állítása, hogy a per tárgyát képező kijelentésnek nem az az egyetlen értelmezési lehetősége, hogy jogszerűtlen, bűncselekmény gyanúját veti fel, hanem a közcél megvalósulását nem eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti, ami a cikk szerzőjének azt a véleményét tükrözi, hogy az általa felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem inkább magánérdekének biztosítását szolgálta, összevetve a Bizottság más elnökeivel. Azzal egyébként, hogy a Bizottság elnökeként tiszteletdíjban, utazási költségterítésben részesült, a juttatás nem magánérdekének biztosítását, hanem munkája ellenértékét szolgálta. Tulajdonképpen az alperes azt vonta kétségbe, hogy

sportvezetői tevékenységéért díjazásra lett volna jogosult. Fizetése (tiszteletdíja) létfenntartását biztosította, ugyanis Bizottság1 elnöki tisztsége mellett más kereső tevékenységet nem végzett. Önmagában abból a tényből, hogy más Bizottság1 elnökök nem részesültek tisztelteletdíjban, nem következik, hogy a részére történő kifizetés közpénz eltüntetését, jogtalan felhasználását jelentette.

[38] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a cikk szerzőjének véleménye szerint a felvett tisztelteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem magánérdekének biztosítását szolgálta; ilyen kijelentés a cikkben nem is szerepel. Nonszensz továbbá az alperesnek az a megállapítása, miszerint a cikk szerzője Bizottság1 elnökként kapott éves juttatásának emelkedését elemezte, s hasonlította össze elődjei juttatásával, illetőleg azok hiányával. Ehhez képest az írás nem tartalmazza, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód az, ha a Bizottság1 elnök nem részesül tisztelteletdíjban. Az pedig, hogy az elvégzett munkájáért valaki díjazásban részesül, függetlenül attól, a közsférában tevékenykedik-e, vagy sem, nem minősülhet pénz eltüntetésének. Ezen az alapon az állami sférában dolgozó valamennyi munkavállaló tevékenysége is közpénz eltüntetéseként lenne minősíthető.

[39] A felperes megjegyezte azt is, hogy a cég1 Zrt.. kiadásában megjelenő összes vármegyei hírportál szerkesztőségével szemben pert indított. Tizenöt törvényszék adott helyt helyreigazítás iránti kérelmének; e tény önmagában igazolja, hogy az elsőfokú ítélet helytálló volt.

[40] Szerinte minden alapot nélkülöz, hogy a „tüntettet el” kifejezés a magyar köznyelvben ne elsősorban a büntetőjogi értelemben vett sikkasztás vagy egyéb büntetőjogi tényállások szinonimájaként lenne használatos, hanem csak erkölcsi bírálatot juttat kifejezésre. Hasonlóan, alaptalan az a hivatkozás is, miszerint a szerző azt a véleményét fogalmazta meg, hogy morálisan megkérdőjelezhető a Bizottság1 elnök fizetésének felvétele. Megalapozatlan, hogy az alperes írása ne vonta volna kétségbe a közpénz igénybevételenek jogszerűségét, illetőleg annak mértékét. A közlés valós ténybeli alap nélkül, pusztán lejárató szándékkal történt, amit igazolnak a „trükkös”, „extra”, „nyerészkedett”, „trükközések”, „saját előnyére fordította” és „pénzügyi trükközések” fordulatok.

[41] A felperes megjegyezte azt is, hogy a közlés valótlan kijelentéssel nem politikai közszereplői tevékenysége kapcsán illette őt.

[42] Álláspontja szerint az alperes másodlagos fellebbezési kérelme is alaptalan. Hangsúlyozta ismételten, a törvényszék nem sértette meg az Smtv. 12. § (2) bekezdését, a fellebbezés pedig megalapozottan hivatkozik arra, hogy a kért, s az elsőfokú bíróság által akceptált helyreigazító közlemény valóság közzétételre vonatkozó része meghaladja azt a terjedelmet, amelyet a sajtóhelyreigazítás indokol. A Legfelsőbb Bíróság PK. 15. számú állásfoglalása I. pontja szerint a kereseti kérelemnek helyt adó határozatban a bíróság ugyan a belátása szerint állapítja meg a helyreigazító közlemény szövegét, és ennek közlésére az alperest határidő tűzésével kötelezi, e rendelkezés azonban arra nem hatalmazza fel a bíróságot, hogy a valótlan alperesi tényállításokkal szemben a felperes valós tényközlésére vonatkozó kérelmének ne adjon helyt olyankor, amikor a szerkesztőség valótlan tényállításával szemben a való Hírműsor1 tényállítás bizonyítására nem kerülhet sor, mivel a

nemleges bizonyítás fogalmilag kizárt. Ilyen esetben sem zárható el ugyanis a felperes attól, hogy a való Hírműsor1 közlése iránti kérelmet is előterjesszen. A jelen perben közölni kért való Hírműsor1 sem tartalmukban, sem terjedelmükben nem lépik túl a helyreigazításhoz szükséges mértéket, a kérelem az érvényesített jog tartalmi körén belül maradt. Az adott esetben a valóság feltüntetése körében megjelölt kijelentések a sajtóközlemény kifogásolt kijelentésének tárgykörét nem lépik túl, a valótlan tényállítás értelmezéséhez szükségesek.

[43] A felperes 14 munkaóra felszámításával kérte az alperes másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezni, valamint 6.022 forint készkiadást is érvényesített.

[44] A felperes fellebbezésére az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[45] Az alperes fellebbezése kisebb részben, míg a felperesé teljes egészében alapos.

[46] Az ítéltábla abban egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy az alperes helyreigazítás közzétételére köteles.

[47] Az alperesi szerkesztőség petitummal érintett közlése tényállításnak minősül.

[48] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a tényállítás és a véleménynyilvánítás közötti eltérés leginkább úgy juttatható kifejezésre, hogy míg a tény a való világ része, a múltban létezett, vagy létező, észlelhető jelenség, állapot, esemény, történés, cselekvés, addig a vélemény valamely tényre vonatkozó, ember által tett következtetés, értékítélet. Az, hogy a tény való-e, bizonyítható, avagy cáfolható, ugyanakkor a véleményhez a valóság kritériuma nem fűződik.

[49] A sajtó-helyreigazítás iránti kérelem elbírálásakor a bíróságnak tartalmi elemzést kell végeznie, mégpedig úgy, hogy az írást a maga egészében vizsgálja. Miként a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja rögzíti, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk, nem pedig formális megjelenésük szerint kell figyelembe venni; a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, melynek során a társadalmilag kialakult közfelfogásra is tekintettel kell lenni. Abban az esetben, ha valamely közlésnek több értelem tulajdonítható, elsődlegesen a sajtóközleményben érintett számára kedvezőtlenebből kell kiindulni.

[50] Az adott esetben a közlés értelmezésekor kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a címnek, mely szerint a Párt1 új embereként a felperes korábban a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A cím a sajtóközlemény szerves része, az olvasó figyelmének felkeltését célozza, ezért önálló jogi jelentősége vitathatatlan {3214/2020. (VI. 19.) AB határozat, Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.281/20025/4. számú ítélete [24]}. A cím ugyanakkor leegyszerűsítő, pontatlan, így jelentősége van annak is, hogy ezt a leegyszerűsítő jelleget, vagy pontatlanságot a cikk tartalma ellensúlyozza-e.

[51] Ekként nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közlés szerint a felperes a Bizottság1 „kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járulékokkal” vett ki összesen 125,689 millió forintot, „megbukott”, „nyerészkedett a Bizottság1 élén”, „a szervezet forrásait saját előnyére fordította”, helyzete pedig a „pénzügyi trükközések” miatt lett „vállalhatatlan”. A cikk a felperes közéleti szerepvállalását úgy összegzi, hogy az az ember, „aki százmilliókat vett ki a Bizottság1-ból”, keres magának újabb lehetőséget.

[52] Mindezen tartalom mellett az átlagolvasó azt a következtetést vonhatja le, hogy a felperes tisztásával visszaélve törvénytelenül jutott több, mint 125 millió forint közpénzhez. Állításának bizonyítását az alperes meg sem kísérelte.

[53] Megjegyzendő, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában közügyeket érintő kérdésekben a véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult Hírműsor1 esetében korlátlanul, a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben azonban csak akkor véd, ha a hamisságról a híresztelő nem tudott, és nem mulasztotta el a foglalkozása által megkívánt körütekintést sem {13/2024. (IV. 18.) AB határozat [31]}.

[54] Ezért az alperes köteles a valótlán Hírműsor1 helyreigazítására, elsődleges fellebbezési kérelme így eredménytelen maradt.

[55] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a szükségtelen a helyreigazító közlemény kiegészítése a való Hírműsor1 közlésével. Egyetért az alperessel abban, hogy a helyreigazító közlemény maga tartalmazza a valótlán közleményt, és nem indokolt a nemleges tartalom tükörképét is megjeleníteni. Mindemellett a cikk nem állította, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás, vagy bármilyen vizsgálat indult volna, így a kért tartalommal a helyreigazító közlemény túlmutatna az írásban közölt állításon.

[56] Mivel a bíróság belátása szerint határozza meg – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – a helyreigazítás szövegét [Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalás I. pontja], úgy kellett tekinteni, hogy az elsőfokú eljárásban a kereset alapos volt, így az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása nem volt indokolt.

[57] Az ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és mellőzte a helyreigazító közleményből az alábbi szövegrészt: „A valóság ezzel szemben az, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályok és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban járó pénzbeni juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt és jelenleg sincs folyamatban”. Ezt meghaladóan a per főtárgya tekintetében az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[58] A felperesnek a perköltségre vonatkozó fellebbezését az ítéltábla alaposnak ítélte meg.

[59] Ezzel összefüggésben abból kell kiindulni, hogy a R. annak 6. §-a szerint a kihirdetését követő 61. napon, 2025. február 9-én lépett hatályba, ezért jelen, 2025. április 1-

jén indult ügyben ezt, és nem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

[60] A R. 4. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a bíróság az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét mérsékelje, de csakis kérelemre és indokolt esetben. Mivel ilyen hatályos kérelmet az alperes nem terjesztett elő, az elsőfokú perköltség mérséklésének sem volt helye. Ezt az értelmezést erősíti a R. [4] preambulum-bekezdése is.

[61] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a felperest megillető ügyvédi munkadíjra vonatkozó rendelkezését – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – megváltoztatta, és az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t terhelően a felperesnek megfizetendő 479.694 forint elsőfokú perköltséget 1.297.977 forintra felemelte.

[62] A fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróság a pernyertességi-pervesztességi arányt az alperesi fellebbezést érintően felperes javára 80 – 20 százalékban állapította meg, míg a felperes fellebbezése teljes egészében eredményre vezetett. Ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése, illetve a R. 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t ezért 897.896 forint másodfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére a felperesnek a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint megállapított tizenöt nap teljesítési határidőben.

[63] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján a felperest 9.600, míg az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t $38.400 + 65.463 = 103.863$ forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte az államnak. Ennek kapcsán a másodfokú bíróság felhívja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdését, (3) bekezdésének c) pontját, 46. § (1) bekezdését és 62. § (1) bekezdésének e) pontját, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (2a) bekezdéseit.

Győr, 2025. július 8.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k. Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró